

[Hans Hækkerup]

Socialdemokratiet vil derfor forsøge en gang til at give ministeren et godt råd, selv om det jo ikke gik så godt første gang, og det råd lyder: når denne forespørgselsdebate er afsluttet og den stillede dagsorden er vedtaget, går ministeren uden at trække tiden unødigt ud i gang med at forhandle med Cafépavillonen og de lokale kræfter på Østerbro om en lejekontrakt, der sikrer, at de lokaler på Østerbrogades Kaserne, der tidligere var udlejet til Parkteatret, fortsat anvendes til kulturelle formål på vilkår, som svarer til de hidtidige.

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne begynde med at sige forsvarsministeren tak for en dybtgående redegørelse i denne lille sag. Jeg synes også, der er al mulig grund til at sige tak for den bearbejdning, der har fundet sted – revurdering af Østerbro Kaserne – således at man er i stand til helt tydeligt at lægge en plan for, hvordan Østerbro Kaserne skal udvikle sig.

For mig er det overordentlig vigtigt, at forsvarsministeren i sit administrative ansvar sørger for, at de rammer: bygninger, lokaler, undervisningsrum, opholdsrum og i det hele taget de opgaver, der skal løses, også udføres således, at man overholder arbejdsmiljøregler, og at rammerne er til stede på en sådan måde, at vi kan være bekendt at lade forsvarrets folk være beskæftiget på de kaserne, der nu engang er. Det er en vigtig opgave, og jeg erkender, at der fra de 10–15 år, hvor det var vigtigt at ansætte folk i den offentlige sektor, findes en lang række bygninger i den offentlige sektor, som i dag mangler gode faciliteter, og at vi dér har et efterslæb. Østerbro Kaserne er netop en af dem, som man bare har drevet uden at vedligeholde den og få den op i den standard, der er brug for.

Derfor kan jeg godt forstå, at hr. Hans Hækkerup har så travlt med at fortælle, at han med lommelygte, eller hvad han anvendte, fandt et lokale, som altså var sat til side, fordi det ikke er vedligeholdt eller opfylder den standard, som er vedtaget i begyndelsen af 1970'erne, og så skal man rose den socialdemokratiske forsvarsminister for, at han fandt lokaler til andre formål end til forsvarret.

Jeg synes, det er beskæmmende, at vi kan opleve et årti med nogle faciliteter, som blev

ringere og ringere, og at forsvarrets folk skal finde sig i, at sådanne faciliteter bare går til, mens de oplever, at en lang række andre privatorganisationer, eller hvad det nu er, indretter store flotte godser som kursus ejendomme, hvor man kan bo og få undervisning under samme tag.

Jeg synes, det er flot, at vi så her skal møde en kritik af Socialdemokratiet – det er naturligt for SF – men altså af Socialdemokratiet, som fortæller, at de da bare kan blive, skidt være med, hvilke regler og normer der skal være – det er bare en branddør. Jeg synes, det er beskæmmende, at vi skal opleve et Socialdemokrati, som har lavet loven om arbejdsmiljøregler, at det ikke gør noget, når det drejer sig om forsvarret; personalet skal være inden for de rammer.

Derfor er jeg også ganske godt tilfreds med, at forsvarsministeren her gør opmærksom på, at det er en langsigtet plan, og at Østerbro Kaserne lægger op til den standard, som man ønsker at opfylde på længere sigt, og at rammerne totalt skal bruges. Så er jeg tilfreds, for dermed får jeg opfyldt et ønske om, at man går de enkelte områder igennem og får fastlagt nogle regler for, hvordan personalet skal kunne være der, og på samme måde som vi forventer at private virksomheder og organisationer indretter kursus ejendomme. Uanset om det er godser eller det er nybyggeri, sker det på den måde, som jeg ved at hr. Hans Hækkerup lægger stor vægt på: inden for rammer, hvor der skal være ansatte. Men det bør også gælde for forsvarrets personale. Men det kan være, at det er det særlige forhold, som hr. Hans Hækkerup har til Østerbro, som i den grad har bragt hjertet i kog i andre retninger.

Jeg vil gerne slå fast efter at have set lokalerne, at der er tale om lokaler, som helt tydeligt kun er et gulv og loft og nogle vægge, der holder loftet oppe; resten skal altså laves fra bunden og sættes i stand. Det er situationen, og det er altså det, som nu skal gøres til en folkesag specielt for Østerbro, hvor man ved, at der i det Østerbroområde er andre tomme bygninger, som måske var lige så velegnede, hvis Københavns Kommune via overborgmester Weidekamp var villig til at gå ind i en økonomisk ramme for det.

Vi finder ikke, at der her er grundlag for at føre kulturpolitik via forsvarsetablissementer, når vi klart får at vide af en forsvarsmi-